

Працював у донорських проектах АМР, ГЕФ-ЮНЕП, Швейцарського національного наукового фонду та ОБСЄ. Член редколегії наукового журналу "Environmental Research, Engineering and Management", (Литва), експерт ОБСЄ.

Нагороди: медаль Президії Верховної Ради СРСР, "В пам'ять 1000-ліття Києва" (1983 р.), пам'ятна медаль з нагоди 15-річчя Асоціації міст України (2006 р.).

ОЛЬГА ОЛЕКСАНДРІВНА ЛЮБИЦЕВІЙ – 60!

Народилася Ольга Олександрівна 13 травня 1953 р. у Мінську (Білорусь).

У 1977 р. закінчила кафедру економічної географії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "географ, економіко-географ, викладач". З того ж року – інженер науково-дослідного сектора, 1979–1983 рр. – аспірант кафедри економічної географії географічного факультету Київського університету. З 1983 р. – молодший науковий співробітник.

У 1985 р. захистила кандидатську дисертацію "Територіальна організація галузевого комплексу сфери обслуговування (на прикладі автотехобслуговування в Українській РСР)" за спеціальністю 11.00.02 – економічна та соціальна географія (науковий керівник – к.е.н., доц. С.І. Ішук).

З 1990 р. – завідувач навчально-методичної лабораторії геоінформації і туризму, асистент (1991 р.), з 1996 р. – доцент кафедри країнознавства і туризму.

У 2003 р. захистила докторську дисертацію "Геопросторова організація туристичного процесу" за спеціальністю 11.00.02 – економічна і соціальна географія.

З 2005 р. – професор, з 2006 р. – завідувач кафедри країнознавства і туризму,

Читає курси: "Ринок туристичних послуг", "Географія населення, культури і релігії", "Організація послуг гостинності в туризмі", "Вступ до фаху: туризмознавство", "Туризмолігія".

Наукові інтереси: проблеми соціальної географії, географії культури та релігії, сфери послуг, географії та організації туризму, готельної справи, дослідження вітчизняного та світового туристичного ринку.

Автор понад 200 наукових і методичних праць, зокрема: "Географія релігій" (1998 р.), "Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти)" (2002, 2006, 2009 рр.), "Методика розробки турів" (2003, 2008 рр.), "Туристичні ресурси України" (2007 р.), "Туризмознавство: вступ до фаху" (2008 р.), "Паломництво та релігійний туризм" (2011 р.), співавтор підручника для 10 класу загальноосвітньої школи "Економічна та соціальна географія світу" (1997, 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 рр.).

Член Науково-методичної комісії з туризму МОН України, член робочої групи з розробки Галузевого стандарту вищої освіти з напрямку "туризм". Член Експертної ради з культури, мистецтва і туризму Центру оцінювання якості освіти і ліцензування та експерт МОН України з напрямку "туризм". Голова Науково-методичної комісії Асоціації навчальних закладів України готельного і туристичного профілю. Академік Академії туризму України. Академік Академії наук вищої освіти України.

Нагороди: відмінник освіти України, почесний працівник туризму України, грамоти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Міністерства культури України, подяки ректора Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

НАТАЛІЇ ПЕТРІВНІ ГЕРАСИМЕНКО – 60!

Народилася Наталія Петрівна 8 лютого 1953 р. в Києві.

Випускниця кафедри фізичної географії Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1975 р.).

По закінченню університету працювала в Інституті географії АН України, починаючи від інженера до провідного наукового співробітника. Вихованка палеогеографічної школи д.г.-м.н. М.Ф. Веклича, під керівництвом якого у 1985 р. захистила кандидатську дисертацію "Реконструкція палеоландшафтів Київського Придніпров'я (плейстоцен і пліоцен)".

У 2004 р. в Інституті географії НАН України захистила докторську дисертацію "Розвиток зональних ландшафтів території України у четвертинному періоді" за спеціальністю 11.00.04 – геоморфологія та палеогеографія.

У Київському університеті – з 1987 р., з 2005 р. – професор кафедри землезнавства та геоморфології.

Викладає курси "Палеогеографія з основами палеоекології", "Палеогеографія антропогену", "Палеоландшафтознавство", "Методи палеогеографічних досліджень", "Методи аналітичних досліджень четвертинних відкладів", "Геоархеологія", "Палеоекологія" та веде науково-дослідницький практикум із палеогеографії антропогену.

Досліджує палеогеографію та стратиграфію четвертинного періоду, вивчає еволюцію плейстоценових і голоценових ландшафтів, палеоекологію давньої людини на території України у співробітництві з геологами та археологами. Основні методи дослідження – палеопедологічний та спорово-пилковий, направлені на реконструкцію давніх ґрунтів та рослинності як індикаторів давніх ландшафтів та клімату.

Автор і співавтор близько 300 наукових публікацій, 20 монографій, атласів та брошур: "Методика реконструкції природи Середнього Придніпров'я в пізньому кайнозое" (1982 р.); "Основи методики изучения древней природы" (1983 р.); "Палеогеография Киевского Приднепровья" (1984 р.); "Палеогеографические этапы и детальная стратиграфическая схема плейстоцена территории Украины" (1984 р.); "Палеоландшафты правобережья Киевского При-

